

”ميني بچي - تمهين ڪر ماتيت بن ڪر جانا هئ، اس ليئي اندر ۾

ڪوئي پي فلو(داغ) نهين رهنا چاهيئي، اپني جاچ ڪر ڪميان نڪالتي جاڻو“

پرشن :- ڪس اوستا ڪو جماني ۾ محنت لگتي هئ؟ اسڪا پرشارت ڪيا هئ؟
 اتر :- ان آنڪون سين ديڪني والي ڪوئي پي چيز سامني نه آئي. ديڪني پي نه ديڪو. ديهر ۾
 رهندي ديهي ايماني رهو. يهر اوستا جماني ۾ ٺاير لگتا هئ. ٻڌي ۾ سواءِ باپ اؤر گهر ڪي ڪوئي
 وستو ياد نه آئي. اسڪي ليئي انترمڪي هو اپني جاچ ڪرني هئ. اپنا چارٽ رڪناهئ.

اوم شانتي . ميني ميني سڪيلڌي روحاني بچي يهر تو جانتني هئ ڪ هر اپني دٺوي
 راڄڌاني استاپن ڪر رهي هئ. اس ۾ راجائين پي هئ تو پرچا پي هئ. پرشارت تو سڀ ڪرتي
 هئ، جو جاستي پرشارت ڪرتي هئ، وه جاستي پرائيز ليتي هئ. يهر تو ايڪ ڪامن قاعدا هئ.
 يهر ڪوئي نئين بات نهين هئ. اسڪو دٺوي بغيچا ڪهو وا راڄڌاني ڪهو. ابي يهر هئ ڪلهيئي
 بغيچا اٿوا ڪانتون ڪا جهنگل. اس ۾ پي ڪوئي بهت قل ديني والي جهاڙ هوتي هئ، ڪوئي ڪم
 قل ديني والي هوتي هئ. ڪوئي ڪم رس والي انب هوتي، ڪوئي ڪٽسي هوتي هئ. قولون ڪي،
 قولن ڪي اٽسي پن پن پر ڪار ڪي جهاڙ هوتي هئ. وٽسي هين تر بچون ۾ پي نمبروار پرشارت
 انوسار هئ. ڪوئي بهت اچا قل ديتي هئ، ڪوئي هلڪا قل ديتي هئ. پن پن جهاڙ هوتي هئ. يهر
 قل ديني والا بغيچا هئ. اس دٺوي جهاڙ ڪي استاپنا هو رهي هئ اٿوا قولون ڪي بغيچي ڪي
 استاپنا هو رهي هئ ڪلپ پهلي مثل. آهستي آهستي ميني خوشبوٺڌار پي بن رهي هئ نمبروار
 پرشارت انوسار. سڀ ورائتي هئ نان. باپ ڪي پاس پي آتي هئ، باپ ڪا مڪڙا ديڪني. يهر تو
 ضرور سمجهنني هو بابا همڪو سورب ڪا مالڪ بناتي هئ. يهر بچون ڪو نشچيه هئ ضرور. بيحد
 ڪا بابا همڪو بيحد ڪا مالڪ بنا رهي هئ. مالڪ بنني ۾ خوشي پي بهت هوتي هئ. حد ڪي
 مالڪپٽي ۾ دڪ هئ، يهر ڪيل هين سڪ اؤر دڪ ڪا بنا هوٺا هئ اؤر يهر پي پارتواسيون ڪي ليئي
 هين هئ. بچون ڪو بابا ڪهي پهلي اپنا گهر تو سنپالو. گهر پر ڌڻي ڪي نظر رهندي هئ نان. تو
 باپ پي ايڪ بچي ڪو بئن ديڪني هئ ان ۾ ڪون ڪونسي گڻ هئ اؤر ڪونسي اوگڻ هئ؟
 بچي خد پي جانتني هئ. بابا اڪر ڪهي ڪ بچي تر سڀ اپني اپني خاميان آپيهين لڪ ڪر آڻو تو
 جهت لڪ سڪني هئ. هر اپني ۾ ڪيا ڪيا خامي سمجهتي هئ. ڪوئي نه ڪوئي خامي هئ
 ضرور. سمپورڻ تو ڪوئي بني نهين هئ. هان، بننا ضرور هئ. ڪلپ ڪلپ بني هئ. اس ۾ ڪوئي
 سنشيه نهين. پرنٺو اس سميه خامي هئ. وه بتلاني سين بابا اس پر هين سمجهائينگي. اس سميه تو
 بهت خاميان هئ. مڪيه سڀ خاميان هوتي هين هئ ديهر ايمان ڪي ڪارڻ. وه ڪر بهت حيران
 ڪرتي هئ. اوستا ڪو آڱي ٻڌني نهين ديتي، اس ليئي اب پوري ريت پرشارت ڪرنا هئ. يهر
 شير پي ابي چور ڪر جانا هئ. دٺوي گڻ پي يهان هين ڌارڻ ڪرڪي جانا هئ. ڪر ماتيت اوستا ۾
 جاني ڪا آرٽ پي تو بابا سمجهاءِ رهي هئ. ڪر ماتيت هوڪر جانا هئ تو ڪوئي پي فلو نه رهي.
 ڪيونڪ تر هيري بنني هو نان. هماري ۾ ڪيا ڪيا فلو هئ. يهر تو هرايڪ جانتني هئ ڪيونڪ تر
 چئنن هو. جڙ هيري ۾ فلو هونگا تو وه نڪال ٿوريئي سڪينگي. تر تو چئنن هو. تر اس فلو ڪو
 نڪال سڪتي هو. تر ڪوڙي سين هيري جئسا بنتي هو. تر اپني ڪو اچي ريت جانتني هو. سرجن

پوچتي هءَ ڪوئسا فلو هءَ، جو تمڪو اٽڪاتا هءَ. آڱي ٻڌني نھين ديتا هءَ. فلوليس تو پڇاڙي ۾ بنا هءَ. وه سڀ آڀي نڪالنا هءَ. اَگر فلو نھين نڪلتا تو ھيري ڪي وٺليو ڪم هو جاتي هءَ. يھ پي بڙا پڪا جواھري هءَ نان. ساري آيو ھيري ھين ان آنڪون سين ديڪي هءَ. اٽسا جواھري ڪوئي ھونگا نھين، جسڪو اتنا ھيرون ڪو پرڪني ڪا شوٽق هو. تہ پي ھيري بن رھي هو. جانتی هو ڪوئي نہ ڪوئي فلو هءَ ضرور. سمپورڻ بني نھين هءَ. چئتن ھوني ڪارڻ تہ پرشارت سين فلو نڪال سڪتي هو. ھيري جئسا تو بنا هءَ ضرور. سو تب بنينگي جب پورا پرشارت ڪرينگي .

باپ ڪھني هءَ تمھاري اوستا اٽسي پڪي هو، جو شرير چوٽني سميه اُنت ۾ ڪوئي پي ياد نہ آئي. يھ تو ڪليئر هءَ. مٽر سنبنڌي آد سڀڪو پوٺنا هءَ. سنبنڌ رکنا ھين هءَ ايڪ باپ سين. آڀي تہ ھيري بن رھي هو. يھ جواھرات ڪي دڪان هءَ. تہ ھرايڪ جواھري هو. يھ باتين دوسرا ڪوئي پي جانتا نھين. تہ بچي جانتی هو ھرايڪ ڪي دل ۾ هءَ، ھم وشو ڪي مالڪ بن رھي هءَ پرشارت اُوسار. جنھون ڪو اونچ پد ملا هءَ، اُنھون نين ضرور پرشارت ڪيئا هءَ. هءَ تو تمھاري ۾ سين ھين نان. تہ بچون ڪو ھين اتنا پرشارت ڪرنا هءَ اس ليئي بابا ايڪ ايڪ بچي ڪو ديڪني رھتي هءَ. جئسي قولون ڪو ديڪا جاتا هءَ نان. يھ ڪئسا خوشبوٿڌار قول هءَ! يھ ڪئسا هءَ! ان ۾ باقي ڪيا فلو هءَ؟ ڪيونڪ تہ چئتن هو. چئتن ھيري جان سڪتي هءَ نان ھماري ۾ ڪيا ڪيا خامي هءَ، جو باپ سين ٻڌي يوگ تروءِ ڪھان نہ ڪھان پٽڪاتي هءَ. باپ تو ڪھتي هءَ بچي، مام ايڪم ياد ڪرو. دوسرا ڪوئي ياد نہ آئي. گرھست وھنوار ۾ رھتي ايڪ باپ ڪو ياد ڪرنا هءَ. اُنھون ڪي تو پني بنني ٿي، جو تيار هو نڪلي سروس ڪي ليئي. ديڪتي هءَ پُراڻي پُراڻي جو هءَ وه آڇي سروس ڪر رھي هءَ. ٿوري نئين پي اٿڌ ھوتي جاتي هءَ. پُراڻون ڪي پني بنني ٿي. پل پُراڻي هءَ تو پي خاميان هءَ ضرور. ھرايڪ اپني دل ۾ سمجھتي هءَ ڪ بابا جو اوستا بناني ليئي ڪھتي هءَ وه آڀي بني نھين هءَ. ايمر آبجيڪت تو باپ سمجھاتي هءَ. سڀ سين جاستي ڪاد هءَ ديھ ايمان ڪي. تب ھين ديھ ڪي طرف ٻڌي چلي جاتي هءَ. ديھ ۾ ھوتي ھوئي ديھي ايمان بننا هءَ. ان آنڪون سين ديڪني والي چيز ڪوئي پي سامني نہ آئي. اٽسي اوستا جماني هءَ. ھماري ٻڌي ۾ سواءِ ايڪ باپ ڪي اوڙ شانتي ڌام ڪي، ڪوئي پي وستو ياد نہ آئي. ڪچ پي ساٺ نھين لي جانا هءَ. پھلي پھلي ھم نئين سنبنڌ ۾ آئي. آڀي هءَ پُراڻا سنبنڌ. پُراڻي سنبنڌ ڪي ذرا پي ياد نہ آئي. گائڻ پي هءَ اُنت ڪال... يھ آڀي ڪي بات هءَ. گيت تو ڪلھيگي منشون نين بنائي هءَ. پرنٽو وه سمجھتي ٿوري پي هءَ. موٺ بات بابا سمجھاتي هءَ ايڪ باپ ڪي سواءِ اوڙ ڪوئي ياد نہ آئي. ايڪ باپ ڪي ياد سين ھين تمھاري پاپ ڪت جائينگي اوڙ پوٽر ھيري بنينگي. ڪوئي ڪوئي پٽر تو بهت وٺليوٺل ھوتي هءَ. ماڻڪ پي وٺليوٺل ھوتي هءَ. باپ اپني سين پي بچون ڪي وٺليو اونچ ڪرتي رھتي هءَ. اپني چاچ ڪرني ھوتي هءَ، باپ ڪھتي هءَ اُنتر مک هو اپني ۾ ديڪو ھماري ۾ ڪيا خامي هءَ؟ ڪھان تڪ ديھ ايمان هءَ؟ آڀي سمپورڻ بنني ۾ تو ٽائير پرا هءَ. پرشارت ڪي ليئي پڻ پڻ يڪتبان باپ سمجھاتي رھتي هءَ. جتنا هو سڪي ايڪ ڪي ياد رھي. پل ڪتني پي پياري هو، خوبصورت بچي بهت لولي هو، تو پي ڪسڪي ياد نہ آئي. يھان ڪي ڪوئي پي چيز ياد نہ آئي. ڪوئي ڪوئي بچي ۾ بهت موه رھنا هءَ. باپ ڪھتي هءَ ان سڀي سين ممتو مٽاءِ ايڪ ڪي ياد ڪو. ايڪ لولي باپ سين ھين يوگ رکنا هءَ. ان سين سڀ

ڪڇ مل جاتا هئ. يوگ سين هين تر لولي بنتي هو. لولي، آتما بنتي هئ. باپ لولي پيوئر هئ نان. آتما ڪو لولي پيوئر بناني ڪي ليئي باپ ڪهتي هئ بچي، جتنا مجھي ياد ڪرينگي تر آٿاه لولي بنينگي. تر اتني لولي بنتي هو جو تر ديوي ديوتائون ڪي اب تک پوجا هو رهي هئ. بهت لولي بنتي هو نان. آڏا ڪلپ تر راجيه ڪرتي هو اوڙ ڦر آڏا ڪلپ تر هين پوجي جاتي هو. تر حد هين پوجاري بن اپني چترن ڪو پوجتي هو. تر هو سڀ سين لولي بنتي والي. تو اپني چاچ ڪرو. لولي باپ ڪو اچي ريت ياد ڪرينگي تب هين لولي هونگي. سواءِ ايڪ ڪي اوڙ ڪوئي ياد نه آئي. باپ ڪو بهت لو سين ياد ڪرتي هئ. باپ ڪي ياد ۾ پري ڪي آنسون آجائي. بابا ميرا تو آپڪي سواءِ دوسرا نه ڪوئي. اوڙ ڪوئي ڪي ياد نه آئي، مايا ڪي طوفان نه آئي. طوفان تو بهت آئي هئ نان. اپني اوپر بهت چاچ رکني هئ. همارا لو باپ ڪي سواءِ اوڙ ڪوئي طرف تو نهين جاتا هئ؟ پل ڪتني پي پياري چيز هو، تو پي ايڪ باپ ڪي هين ياد آئي. تر سڀ ايڪ معشوق ڪي عاشق بنتي هو. عاشق معشوق جو هوتي هئ، ايڪ وار ايڪ دو ڪو ديك ليتا، بس! شادي آڏ پي نهين ڪرتي. رهتي پي الگ هئ. پرن تو ايڪ دو ڪي ياد ٻڌي ۾ رهتي هئ. اُپي تر جانتني هو هر سڀ عاشق هئ ايڪ معشوق ڪي. اس معشوق ڪو تر پڙتي مارگ ۾ پي بهت ياد ڪرتي ٿي. يهان پي تمهين بهت ياد ڪرنا هئ. جب ڪ وهه سنمڪ هئ. باپ ڪهتي هئ مام ايڪم ياد ڪرو تو تمهارا پيڙا پار هو. اس ۾ سنشيه ڪي ڪوئي بات نهين هئ. پڳوان سين ملني ڪي ليئي سڀ پڙتي ڪرتي هئ.

يهان ڪوئي ڪوئي بچي تو بهت هڏي سروس ڪرتي هئ. سروس ڪي ليئي جيئي ايڪدم ترقتي هئ. بهت محنت ڪرتي هئ. يهه پي تر جانتني هو ڪ بڙي آدمي اتنا نهين سمجھ سڪينگي. پرن تو تمھاري محنت ڪوئي وٽر نهين جاتي هئ. ڪوئي سمجھ ڪر لائق بنتي هئ. ڦر بابا ڪي آڱي آئي هئ. تر سمجھتي هو يهه لائق هئ وا نهين؟ درشتي تو انھون ڪو تر بچون سين ملتي هئ، شرنگهار ڪرني والي تر بچي هو. جو پي يهان آئي هوئي هئ، ان سڀڪو تر بچون نين شرنگهار ڪرايا هئ. بابا نين تمڪو ڪرايا هئ، تر ڦر اوڙون ڪو شرنگهار ڪراءِ لي آئي هو. باپ آفرين ديتي هئ، جيئسا شرنگهار ڪيئا هئ، ائسا هين اوڙون ڪو پي ڪراتي هئ. بلڪ اپني سين پي اوڙون ڪو اچا ڪراءِ سڪتي هئ. سڀڪي اپني اپني تقدير هئ نان. ڪوئي ڪوئي سمجھني والي سمجھاني والون سين پي ٽيڪي هو جاتي هئ. سمجھتي هئ ان سين هر اچا سمجھاءِ سڪتي هئ. سمجھاني ڪا نشا چڙهتا هئ تو وهه ڦر نڪل پرتي هئ. باپ دادا دونو ڪي دل پر چڙه پرتي هئ. بهت نئين نئين هئ، جو پڙاڻون سين پي ٽيڪي هئ. ڪانتون سين اچا قول بن پري هئ. اس ليئي بابا ايڪ ايڪ ڪو بئنڊ ديڪتي هئ ان ۾ ڪيا ڪيا ڪمي هئ؟ يهه ڪمي ان ۾ سين نڪل جاتي تو بهت اچي سروس ڪري. باغبان هئ نان. دل هوتا هئ اونڌ ڪر پچاڙي ۾ پي جاڪر ديڪون. ڪيونڪ پچاڙي ۾ پي جاڪر بئنڊي هئ. اچي اچي مهارتيون ڪو تو ڦرنٽ (آڱي) ۾ بئنڊ چاهيئي. اس ۾ ڪسڪو ڏڪا آني ڪي تو بات هين نهين. اڱر ڏڪا آئينڱا، روئينڱي تو اپني تقدير سين روئينڱي. سامني قولون ڪو ديك ديك آٿاه خوشي هوتي هئ. يهه بڙا اچا هئ، اس ۾ ٿورا ڊفيڪٽ هئ. يهه بهت اچا صاف هئ. ان ۾ اندر ساري جنڪ (ڪٽ) جمپ پري هئ. تو وهه سارا ڪچڙا نڪالنا هئ. باپ جيئسا لو ڪوئي نهين ڪرتا. استري ڪا پي پتي ۾ لو رهتا هئ نان. پتي ڪا اتنا نهين هوتا. وهه تو دوسري ٽيسري استري ڪر ليتي هئ. استري ڪا تو پتي ٿي، بس يا حسين

ڪرتي رهندي هئي. پُرشون ڪي لپي تي تو ايڪ جُتي گئي تو اؤر ڪر لينگي. شير ڪو جُتي ڪها جاتا هئي. شو بابا ڪا پي لانگ بوٽ هئي نان. اب تهر بچي سمجهتي هو هر بابا ڪو ياد ڪرينگي، فرست ڪلاس بنينگي. ڪوئي ڪوئي فٽشبل هوتي هئي تو جُتيان پي 4-5 رڪتي هئي. نهين تو آتما ڪي جُتي ايڪ هئي. پانو ڪي جُتي پي ايڪ هوني چاهيئي. پرنتو يهه ايڪ فٽشن پر گيا هئي.

آپي تهر سمجهتي هو باپ سين هر ڪيا ورثا پاتي هئي. هر اس پئراڊائيز ڪي مالڪ بن رهي هئي. هيون ڪو ڪها هيون جاتا هئي ونڊر آف ورلڊ. ضرور هيونلي گاد فادر هيون هيون استاپن ڪرينگي. اب تهر پريڪٽيڪل ۾ شريعت پر اپني لپي سورب ڪي استاپنا ڪر رهي هو. يهان تو ڪتني بڙي بڙي محل بناتي هئي. يهه سڀ ختم هو جائينگي. تهر وهان ڪيا ڪرينگي. دل ۾ آنا چاهيئي، يهان تو هماري پاس ڪچ پي نهين هئي. وئسي هيون پل باهر ۾ گهر گرهست ۾ رهندي هئي يهه پي سمجهتي هئي، سڀ ڪچ بابا ڪا هئي، هماري پاس تو ڪچ نهين، هر ترستي هئي. ترستي ڪچ نهين رڪتي هئي. بابا هيون مالڪ هئي. سڀ ڪچ يهه بابا ڪا هئي. گهر ۾ رهندي پي ائسي سمجهو. شاهوڪارون ڪي ٻڌي ۾ تو يهه باتين آنه سڪي. بابا ڪهتي هئي ترستي هو رهو. ڪچ پي ڪرو بابا ڪو اشارا ديتي رهو. لڪتي هئي بابا مڪان بنائون؟ بابا ڪهينگي پلي بناو. ترستي هو ڪر رهو. باپ تو بئنا هئي نان. باپ جائينگي تو سڀ اڪني جائينگي اپني گهر. ڦر تهر چلي جائينگي اپني راڄڌاني ۾. همڪو ڦر ڪلپ ڪلپ آنا هيون هئي پاون بناني. اپني سميه پر آنا هون. اچا!

ميني ميني سڪيلڌي بچون پرت مات - پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اؤر گڊمارننگ. روحاني باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي لپي مڪيه سارا -

(1) سڀي سين ممتو نڪال ايڪ لوڻي باپ ڪو ياد ڪرنا هئي. انترمڪ هو اپني ڪميون ڪي چاچ ڪر نڪالنا هئي. وئليوئبل هيرا بننا هئي.

(2) جئسي باپ نين هر بچون ڪو شرننگهار ڪيئا هئي، ائسي سڀڪا شرننگهار ڪرنا هئي. ڪانتون ڪو قول بناني ڪي شيوا ۾ لگ جانا هئي. ترستي هو ڪر رهنا هئي.

وردان - سدا ايڪ ڪي سنيهه ۾ سمائي هوئي ايڪ باپ ڪو سهارا بناني والي

سرو آڪرشن مڪت پو

جو بچي ايڪ باپ ڪي سنيهه ۾ سمائي هوئي هئي وي سرو پراپتيون ۾ سمپن اؤر سننشت رهندي هئي. انهيون ڪسي پي پرڪار ڪا سهارا آڪرشن نهين ڪر سڪتا. انهيون سهج هيون ايڪ باپ دوسرا نه ڪوئي، يهه انپوتي هوتي هئي. انڪا ايڪ باپ هيون سنسار هئي، ايڪ باپ دواران هيون سرو سنبنڌون ڪي رس ڪا انپو هونا هئي. انڪي لپي سرو پراپتيون ڪا آڌار ايڪ باپ هئي نه ڪ وئيو وا ساڌن اس لپي وي سهج آڪرشن مڪت هو جاتي هئي.

سلوگن - اپني ڪو نمت سمجهه ڪر سدا ڊبل لائيٽ رهو تو خوشي ڪي انپوتي هوتي رهينگي.